

BUDAPESTA
8 Iuliu st. v.
Dumineca 20 Iuliu st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 51.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

(Urmare.)

Pentru a se resbună în contra Iulianei de norocul orbu ce-l avuse după parerea sa, i dîșe să se mute îndata din casele cele, devenite acum proprietatea sa.

Iuliana nu respunse nimic la acestu ordinu neomenos, dar se făc și mai galbena de cum eră, și se duse.

Nici cumnatul-seu nu mai putî suferi de a mai vedî pe Iosif în ochi și fiindu împartu-ni'a sfîrșita, își luă partea sa, adeca a nevete-si, și plecă și elu.

Iosif mai remase, și așteptă să parascesca Iuliana casele.

Dar așteptându, nu putea nici de cum să uite de acelu biletu de loteria, întratu din mil'a cumnatu-seu în posesiunea Iulianei. Se gândi meru la el, socotindu-se cum l'ar putî luă înapoi. Pe cale legala nu eră cu putintia, căci el nu avea nici unu titlu de dreptu. Se hotari a încercă cu amagirea.

Se duse în odaia la Iuliana, care eră ocupata de a-si stringe vestmintele.

Fet'a atât eră de iritata în contra lui, încât aici nu voi să-l bage în sama, când întră la dîș'a.

— Domnișóra draga, — astfel începî Iosif uneltirile sale, — domnișóra! dîr nu vei fi superata pe mine?

Cumplita tacere din partea Iulianei, care grabi cu adeverata înversiunare stringerea și împachetarea lucrurilor sale.

— Nu-mi luă în nume de reu, domnișóra, asprimea cu-

vintelor mele, — continuă Iosif, — eram superatu; nu sciam ce dîcu. Ierta-me!

Aceasi tacere din partea Iulianei și aceeași grige de a sfîrși cu unu minutu mai înainte cu preparativele de mutare.

— Déca voiesci să remâni în casele aste, îți oferu o odaia.

Aleco pașia, guvernatorul Rumeliei orientale.

— Nu-mi trebuie, — response îngraba Iuliana.

— Sciu că nu vei primi nimic în daru dela mine, — adause Iosif, — nici nu-ti oferu odaia de geaba, dar ti-o lasu pe unu pretiu cá unui frate. Să-mi dai losul cela, ce ti-a datu cumnatul si pe atât vei puté siédé siése luni depline în acésta odaia.

— Nu-mi trebuie nici cu plata nici fãra plata, — disse Iuliana restita. Te rogu, domnule, descurca-mi drumul, cá sè potu eși!

Cu aceste cuvinte se departã Iuliana pentru a se întorçe peste curënd cu unu hamalu care încarcã obiectele ei si se dusera cu totii. Iuliana cu hamalul într'o parte; iér Iosif în alta.

Ținea chei'a caselor în mãna si se gândiã la neisbãnd'a sa. Erã amaritu si cu dreptu cuvëntu, càci scapase unu chilipiru din mãna. Au n'ar fi fost chilipiru sè dobãndésca losul în pretiu de 160 fl. cu chir'i'a unei odãi care pe timpu de siése luni nu facea nici 30 de florini?!

Iosif ajunsse acasa, puse chei'a bine. Trecura zile; isbuti a închiriã casele moștenite cu unu pretiu bunu; trecura septemãni, dar el de losu totu nu uitase înca. Cãtu trecea mai mult, atâtu i pareã mai reu, cá nu-l oprise pe sam'a sa.

Prietinii sei cari aflasera de istori'a losului, îl aștãiau cât puteau. Sciti dvóstre cum sânt asiã numitii prietini. I faceau inima rea cu fel de fel de povesti.

Unul i spunea, cá unu sacson din regatul Sacsa, iér nu unu floandru din Transilvania, luase unu losu pentru loteri'a din Lipsca, o loteriã care se trage în rënduri, ce se numescu clase.

La clas'a atâtã nu-i eși sacsonului numerul losului seu. Loterasiul numitu colectantu, îl sfatui cá si pentru a dóu'a clasa sè-si cumpere losul cu acelasi numeru. Sacsonul ascultã de acésta povãtia în profitul loterasiului si în pagub'a sa, càci plati iérasi de geaba, numerul seu remãnëndu netrasu si la a dóua clasa. Lucru pré firescu deci, cá omul nostru nu mai voi sè scia nimicu de a trei'a clasa si cu totu dreptul, càci si la acésta tragere numerul seu remase netrasu, totu asemenea si la a patr'a clasa. Dar ce se védã sermanul sacson, la a cincea si ultim'a clasa, pentru care în consecinti'a hotaririi sale iérasi nu-si luase losul? Desconsideratul numeru, la acésta a cincea si ultima tragere, figurã cá primul câștigu de 300,000 talere.

Asiã i spuse primul amicu, iér altul i povesti, cá o cocóna avea obicei u a-si încercã norocul la loteri'a din Viena. Când visã unu șiru de numere, apoi la puneã necontentitu de trei, patru ori, pâna ce se întemplã sè viseze unu șiru si mai bunu, când apoi înlocuieã pe șirul cel d'ântãiu cu șirul cel din urma. De ver o 15 ani urmase biét'a femeia neclintit acésta lupta cu caprițios'a dieitã a norocului, dar șirurile de numere, cu totu avisul, cu tóte rugaciunile secrete ale femeii, nu isbutisera înca nici odata de a-i procurã ver unu câștigu cât de micu. Femei'a nu disperã, ea remase statornica în credinti'a sa, si isi urmã lupt'a înainte. Odata, nu putu sè se duca ea ênsasi la colectantu, si tramise pe fia-sa. Acésta mai nestatornica de cât be-trân'a, si voindu a fi mai cu minte, dupa proverbul acela, cá oul voiesce se fia mai cu minte de cât gain'a — schimbã loteri'a, adeca nu puse șirul de numere visatu de muma sa la loteri'a de Viena, ci la cea de Brünn. Se întielege de sine, cá acum dupa 15 ani șirul eși la Viena, tocmai fiind cá se pusese la Brünn.

Acést'a erã povestea prietenului al doilea; iér al treila i narã una si mai buna.

O ciobotarésca tramise pe ucenicul ei cu niște

numere, pentru cá sè le puna la loteriã. Ucenicul cá toti ucenicii de ciobotaru, mergëndu pe drumu, se apucã de dracii si se aplicã acestui esercițiu profesionalu cu atãta tragere de inima, încât, când ajunsse în fine la oficiul de loteriã, observã spre nespus'a spaima a sufletului seu, cá perduse tiédul'a cu numerile stapãne-si. Ce erã de facutu? Fãra „riscont“ — astfel se numescu adeverintiele de primire, liberate de oficiurile de loteriã din Austria — ucenicul nici de cum n'ar fi îndraznitu sè se întorça acasa, càci ar fi fost vaj de el. În acésta prapastia avu de odata ca o nalucire. Numerele de pe tiédul'a perduta i aparura fãr' de veste dinaintea ochilor. Rosti șirul întregu colectantelui cu o voce emoționata, depuse banii, primi riscontul si se întorçe voios acasa. Amara decepțiune. El se crediuse scapatu, dar din contra, fu strãșnic frecatu si piperatu cu aspr'a curea ce jucã în mãnile sprintene ale dómnei meșteritiei. Nefericitul de ucenicu! Când vediușe numerele, le vediușe în dósle-le si le pusese deci pe tóte întorçe; în locu de 23, stetea pe risconto 32, si asiã mai de parte. Baiatu îndoitu de nefericitu! Nu i se ajunsse cu o singura bataia, mai fu frecatu si de tata-seu, când i ceru bani cá sè puna la loteriã numerile neîntorçe ale meșteritiei. Pentru cele dóue sfinte de batãi nu se alesese ucenicul de cât cu riscontul cel cu numerile întorçe. Acum iérasi vine deslegarea minunata!

(Va urmã.)

THEOCHAR ALEXI.

Cãtra Romãni.

Muțiti voi cobe rele,
Cari totu croncaniti uritu
Si vestiti națiunii mele
Viitoru posomoritu.
Cãci ori câtu de negru fia
Orisonul sus si jos:
De vom fi cu barbatia,
Vom învinge glorios.

Multi dușmani rei, cu turbare,
Amu avutu în cursu de ani;
Cãci dela Traianu celu mare
Totu luptatu-amu cá titani;
Multi dușmani avemu si-acuma,
Si mai rei, si mai pagãni:
Dar peri-vor toti cá spum'a,
De vom fi ce-amu fost, Romãni.

Ori si câtu de mici la numeru,
Noi traí-vom totu aci,
Déca umeru lângã umeru,
Într'unu cugetu ne-omu uní;
Cãci nu glóta, numeru mare,
Dau taria gintilor:
Ci 'nfrãtirea la lucrare
Pentr'unu mãndru viitoru.

Puneti frie'a dar la parte,
Cãti Romãni ve mai numiti
Iér voi cobe, stati departe,
Cã-i pecatu sè croncaniti;
Celu-ce n'are focu în vine
Si curagiũ în bratiul seu:
Piéra din noi cu rușine,
Nu slabésca ce nu-i reu

Si de cumva 'n româneime,
Toti vom fi de-acelasi gându,
Si nu va fi nime, nime,
Sè despere totu lucrându :
N'omu peri, nu, nici odata,
Ci traindu eternu aci,
Totu cu fruntea redicata,
Nemul nostru va 'nflori !

IOSIF VULCANU.

O scriere germâna despre Mihaiu Bravul.

Michael der Tapfere. Ein Zeit- und Charakterbild aus der Geschichte Rumâniens von W. St. Teutschlaender. Wien. Verlag von Carl Graeser 1879. 8° 255 pagine.

Sub titlul acesta a aparutu de curênd la Viena în limb'a germâna o scriere istorica asupra vietiei si faptelor lui Mihaiu Bravul. Autorul este preotul evangelicu din Bucuresti dl W. St. Teutschlaender, si oper'a este dedicata A. S. R. Principelui Carol I al României.

În dedicațiune autorul dîce : Altetî'a Vóstra Regala binevoiesca pré grațios a acceptá acésta lucrare cá o mica proba a sentimentelor de gratitudine si loialitate din partea unui membru al coloniei germâno-evangelice de aici, fația de capul statului si al poporului, caruia istori'a imparțiala nu va puté si nu va trebui sè-i denege onorific'a recunóscere, cá dênsul pe lînga totu despotismul celu greu care l'a apesatu seculi întregi, a eserciatu în continuu un'a dintre cele mai nobile virtuti, *tolerantî'a strainilor de alta naționalitate si religiune etc.*

La începutul scrierei sale dl Teutschlaender vorbesce despre relațiunile etnografice si politice ale Transilvaniei, Moldovei si României si lauda dintre națiunile Transilvaniei mai cu séma pe sasi despre cari dîce : „Astfel vom puté pricepe cuvintele generalului imperialu Castaldo, care pe timpul certelor de tronu cu regin'a-veduva Isabela (Zapolia) ocupându Transilvani'a în numele împeratului Ferdinandu declarase : „cá sasi sunt puterea clementara a Transilvaniei“, precum si cuvintele episcopului Martinuzzi ce a fost tîmpu îndelungatu consiliariu lui Isabelei si mai târđiu aliatul lui Ferdinand : „cá pe a cui parte sunt sasi, a acehuia este si tíer'a.“

Aici sè ne ierte S. Sa episcopul Martinuzzi si parintele Teutschlaender cá lucrul este întorsu : a cui a fost tíer'a, cu acela au ținutu si sasi. Acésta politica caracteristica a dênșilor o ilustréza si mai multu faptele petrecute chiar în epoc'a lui Mihaiu Bravul. În 17 octomvre 1599 Mihaiu petrunse cu ostirile sale în Transilvani'a pe la pasul Buzelui si provocá pe magistratul din Brasiovu sè-i predea cetatea si sè-i jóre credintia. Magistratul Brasiovului tramise în taber'a lui Mihaiu o deputațiune în frunte cu senatorul Greising si cu unu caru de provisiuni si strae pentru armat'a lui Mihaiu si-l rogara : sè nu-i silésca a-si calcá juramêntul fația de principiune lor Andreiu Báthori, cí sè se multumésca cu promisiunea, cá ei i vor fi credintiosi déca Dđieu va favorá întreprinderea sa. Asiá dara a cui va fi tíer'a, cu acela vom ținé. Asemenea remase si Sibiul neutralu.

Despre români dîce dl Teutschlaender, cá în seculul al XVI-le „pe pamêntul sasessu“ numerul lor erá micu, în cele mai multe locuri nici nu se aflau, si acolo unde se aséđiau, de regula în urm'a unui contractu stabilu cu domni pamêntului, ei nu faceau nicairi pre-

trinsiune la dreptul de cetatianu; ¹⁾ cá „Români erau asiá dara pe pamêntul sasessu numai contractualisti séu colonisti (Meier oder Siedler).“

Dênsul susține asemenea cu Roesler, cá trecerea lui Radul Negru din districtul Fogarasiului în Români'a este pura tradițiune, si afirma fára probe, cá : *constituțiunea ambelor principate a Moldovei si României a fost de origine bulgara.* ²⁾

Din aceste putemu vedé, cá dl Teutschlaender sedusu de naționalismu si de teoriile anticcate a lui Schlözer, Eder, Engel, Bedeus, Roesler a tractatu partea generala a operei sale cu puțin rigóre critica; cáci altecum nu putemu pricepe de ce dl Teutschlaender, în contra documintelor istorice, numesce „pamêntu sasessu“ teritoriul dela Orastia pâna la Brasiovu, iera pe români colonisti.

Mai fericitu este dsa, în partea ce se rapórta la vietî'a si faptele lui Mihaiu Bravul. Aici scrierea dsale aréta multu studiu si diligentiá, dênsul combinéza si esaminéza cu o seriozitate laudabila relatarile diversilor autori si dilucidéza multe puncte dubiose séu mai cu totu neîntielese din vietî'a acestui erou; de alta parte stilul usioru, frumosu si fluentu, dá operei sale o calitate superióra peste multe scrieri istorice germâne.

Dl Teutschlaender termina opul seu cu urmatórele cuvinte : „Istori'a si poporul românu veneréza în elu (Mihaiu) pe Eroul naționalu si i-au datu numele de „Bravul“. Si în fapta aceste calități ale caracterului seu nici inimicii sei nu i le vor puté denegá . . . în asemenare cu contimpuranii sei, cu principii cu cari l'a adusu sórtea în atingere, el a fost unu Erou, unu uriasiu între pitici. Cátu de mici aparu pe lînga dênșul figurile unui Sigismund si Andreiu Báthori, a lui Eremia Movila, a umbrei-de-rege Sigismund din Polonia si chiar a împeratului Rudolf . . .

„Engel imparțialul si neobositul scrutatoru al istoriei României si Moldaviei, încheia istori'a lui Mihaiu Bravul cu cuvintele : „Vom trece cu vederea inscripțiunile facute pentru mormêntul lui Mihaiu pe cari le-au lasatu posterității Bethlen, Benkó si cronistii transilvani. Voimu mai bine sè semenámu flori pe mormêntul unui principe românu, ce posedu unu interesu istoricu universalu. Si el înca a ajutatu puternicu cá sè abata barbari'a turcésca de pe cele alte párti ale Europei. Déca omul acesta ar fi avutu o creștere mai libera, déca nu s'ar fi nascutu într'o epoca asiá de grea, déca nu ar fi avutu de a face cu Basta, cu Sigismund Báthori, cu Eremia Movila, omul acesta ar fi facutu minuni, el ar fi fost asemenatu cu Temistocle, cu Ionu Huniadi . . .

„Nascutu Românu, el este o proba mai multu pentru adevêrul, cá prevedinti'a si-a alesu instrumentele sale din tóte națiunile si limbile. Domni'a sa, déca ținéa mai multu tîmpu, ar fi fost hotaritóre pentru o sórte mai buna a tíerilor dela Dunarea de jos. Dar în anul 43 al etătii sale, el fu smulsu cu violentia din carier'a sa. Consecintiile acțiunilor sale s'au ruinatu si au disparutu în spațiul celu golu al timpurilor . . . Este înse oper'a istoriei sè conserve memori'a sa si sè-i vestésca laud'a fára de a tacé erorile lui. Este oper'a istoriei sè desfasiure înainte ochilor posibilitatea si sè deștepte presimțirea, cá în tíerile cele frumóse va puté fi odata mai bine cu omenimea.“

N. D.

¹⁾ . . . machten sie nirgends Anspruch auf das Bürgerrecht.

²⁾ Die Staatsverfassung dieser beiden Fürstenthümer war bulgarischen Ursprungs pag. 8.

S A L O N U :

Calindarul săptămânei.

Dumin.	8 20	G. 7 d. R. s. m. m. Procopiu.
Luni	9 21	ss. st. mm. Pancrațiu, Ciril.
Marti	10 22	45 mm. d. Nicopole, s. m. Vianor.
Mercuri	11 23	s. m. m. Eufimia, s. m. Cindeu.
Joi	12 24	ss. mm. Proclu, Ilariu, Serapion.
Vineri	13 25	adun. arch. Gavriil, c. p. Stefan.
Samb.	14 26	s. ap. Acila, ss. mm. Iust, Iraeliu.

Sesiunea estraord. a Academiei Române.

Bucuresci 1/13 iulie.

Siedintî'a XXV

la 21 iunie (3 iulie), sub presiedintî'a dlui Ioan Ghica. La ordinea zilei votarea în totalu a statutelor. Dl *Laurianu* dice, că dupa art. 27 din statutele Societății academice, statutele ce se punu la votu astadi trebuie să capete 23 voturi pentru, adeca trei patrimi.

Presiedintele raspunde, că deca s'ar admite a se cere numerul de 23 membrii aderenti, și deca în momentul de față sînt numai 22, ore nu trebuie să numere adesiunile celor ce n'au pututu vini? În asîă casu dlui comunica declarațiunile dlor Cipariu, Fontanini și Maiorescu, (tramise de cei doi d'ântâiu prin scrisori, iera de celu din urma facuta alalta eri în siedintîa,) cari aréta, că adera la statutele aceste.

Dl *Cogalniceanu* raspunde, că la nici unu corpu organisatu votul nu se dă prin delegațiune, prin scrisori séu prin depesie; persón'a ce nu este față, nu se numera și nici pôte vota. Inse nu se unesce nici cu dl *Laurianu*, care cere că pentru statute să se dea votul afirmativu a $\frac{3}{4}$; celu multu se pôte cere la votare să fia față 23 de membrii.

Dl *Fetu* cere să se amâne votarea pentru o zi, multu doue și să se tiparésca unu esemplaru din statute cu corecțiunile facute spre a-l puté cunósce mai bine; altfel se va abținé de votu.

Dl *Sion* dice, că deca e vorb'a de numeru, trebuie să se constate numerul membrilor actuali. Si anume, trebuie să se numere numai membrii ce au luat parte cá activi și actuali în fóst'a Societate academica, iera nu si acei ce au fost numiti dela începutu în comisiunea literara la 1867. Deci fiindu că între acestia sînt unii, cari nu numai că n'au venit veri odata macaru la Societatea academica, dar chiar au declarat că nu primescu a fi membrii, nu întielege pentru ce acei membrii să se numere.

Presiedintele observa, că venindu dnii N. Ionescu și P. SS. P. Melchisedec, discuțiunea numerului nu mai pôte avé locu, fiindu de față 23 membrii. Dl *Laurianu* totusi mai ia vorb'a, susținendu, că trebuie să fia 23 cari să susțina statutele. Dl *Cogalniceanu* i raspunde, că a cere votul aprobativu acestui numeru deplinu, este a tinde la distrugerea Academiei și la paralisarea ei pentru totu-de-una. Mai vorbescu dnii Hașdeu și Ionescu. În urma discuțiunea se închide. Se votéza: 21 membrii raspundu cu *pentru*, 2 membri se abținú.

Siedintî'a XXVI

la 22 iunie (4 iulie,) sub presiedintî'a dlui Ioan Ghica, carele pune înaintea plenului program'a lucrărilor ce mai sînt de pusu la ordinea zilei. Dupa program'a acésta, la ordine fiindu relațiunea secțiunii istorice despre misiunea dlui N. Densusianu, secretariul acelei secțiuni dl *Urechia* dă lectura procesului verbalu al dên-

sei, dupa care punéndu-se în discuțiune propunerile facute, se apróba tóte cu majoritate de voturi.

Dl *Alesandri* atrage atențiunea Academiei asupra documentelor istorice, cari scie, că se afla în bibliotecele și arhivele dela Genova, fórté importante pentru istoria nóstă, invitându-o a numi o misiune în mijlócele ce vor înlesni-o. Dl *Hașdeu* face asemenea comunicațiune despre cele ce se afla în Ragusa, iera dl *Ionescu* despre cele ce se afla în Florentia. Se recomanda secțiunii istorice.

Trecéndu la punctul al doile al programei, relativu la **completarea secțiunilor** prin alegeri de membrii noi, dl *Hașdeu* dice, că înainte de a se procede la acésta lucrare, este bine a se limpedi situațiunea anormala a unor membrii, cari se numera între membrii efectivi ai Academiei, fàra că să fia în realitate. E vorb'a pentru dnii cari au fost chemati în comisiunea literara din 1867, și anume dnii C. A. Rosetti, Gonata, Andreiu Mocioni, cari nici odata n'au luat parte, nici în comisiunea literara, nici în Societatea academica, și din cari unii au declarat chiar că nu primescu și că demisionéza. Acésta împregiurare face, că secțiunea respectiva se vede în situațiunea de a nu se puté completá; de aceea cere a se declará vacante fotoliurile lor.

Dl *Babesiu* dice, că condițiunea dlui Mocioni este ceva mai diferita decátu a celoralti 2 membrii, fiindu că dlui, de si nu a venit, dara a declarat, că primescu si numai caus'a bólei îl împedeca de a veni. Dl *Laurianu* spune, că Societatea academica admisesé în principiu, că să primésca demisiunile membrilor, cari se retragu și să numésca pe altii în locu; astfel în urm'a demisiunilor primite dela unii, ea a procesu la alegerea altora. De curénd inse în sesiunea acésta s'a admisu o alta teoria: că membrii cari au figuratu odata nu sînt dimisionabili: acum, deca s'ar admite propunerea dlui Hașdeu, s'ar face o contradicere. Dl *Stefanescu*, încátu pentru dnii Rosetti și Gonata, susține propunerea dlui Hașdeu. Dl *Sion* crede că este logicu a se declará vacante fotoliurile menționate de dl Hașdeu. Discuțiunea se închide, fotoliul dlui Rosetti se declara vacantu; iér dl Gonata, fiindu deja trecut între membrii onorari, se trece la ordinea zilei.

Se constata, că secțiunea istorica e completa, în cea literara lipsesce unul, în cea de sciintie esacte sînt siese locuri vacante. *Presiedintele* invita secțiunile respective a se consultá despre alegerea noilor membrii.

Siedintî'a XXVII

la 23 iunie (5 iulie) sub presiedintî'a dlui Baritú. Se comunica o adresa prin care unu anonimu tramite unu tratatu manuscrisu sub titlul : „Geografi'a fisica, politica, etnografica și economica a României“, cu cererea de a se cercetá si a i se dá unu remuneraru. Observându-se, că acésta este o carte didactica, pentru care autorul trebuie să se adreseze la ministeriul respectiv, se recomanda a se întorce autorului când va cere.

Dl *Alesandri* impartasiesce, că dupa scirile ce a capetatu, literatur'a româna are să fia în curénd onorata din nou cu ocaziunea serbărilor latine din Franca; și căci este anunțiatu, că se traducu în limb'a provençala doue poesi cunoscute : „Mioritia“ și „Cucul și turturica.“

Dl *Urechia* cetesce raportul comisiunii numita pentru cercetarea bibliotecii, care se admite cu puține schimbări.

În fine se numesce o comisiune, în persónele dlor *Laurianu*, *Fetu* și *Odobescu*, care să supuna unu proiectu pentru regulamentarea premiilor instituite de

statu sub nume de „premiul Lazaru“ si „premiul He-
liade Radulescu.“

Siedinti'a XXVIII

la 26 iunie (8 iulie,) sub presiedinti'a dlui Ioan Ghica. Dl Quintescu spune, că i s'a transmis dela Iasi vechiul manuscrisu al gramaticii române din 1757, si propune a se regulă cercetarea lui de urgentia; se recomanda unei comisiuni compusa din dnii Baritiu, Quintescu, Haşdeu si Maiorescu.

Se alege comisiunile competente pentru a cercetă traducerile si operele concursuale. În comisiunea pentru traducerile din autorii eleni se alege dnii Caragiani, Papadopol si Sion; în ceea pentru cercetarea traducerilor din autorii latini, dnii Baritiu, Maiorescu, Laurianu, Haşdeu si Quintescu.

Pentru cercetarea studiului asupra producerilor literare din epoc'a lui Mateiu Basarab, care urmèza a luă premiul Nasturel lit. B., se alege o comisiune compusa din dnii Alesandri, Ionescu si P. SS. episcopul Melchisedec.

Pentru cartea cea mai buna publicata în limb'a româna dela 15 augustu 1878 pâna la 15 augustu 1879, destinata a luă premiul anualu Nasturel, se alege o comisiune de 7 membri, compusa din dnii I. Ghica, D. Sturdza, G. Baritiu, N. Ionescu, A. Fetu, N. Cretiuşescu si N. Quintescu.

Băile dela Valcele (Elôpatak).

— 15 iulie.

Am sositu aici că sè-mi usiurezu pung'a si sânetatea. Comisariul băilor, reprezentantii proprietarilor, anteprenorii cuartirelor si toti ceialalti industriasi cari s'au facu bugetu lungu si latu pe socotél'a altora, aştépta cu inima palpitânda sosirea câtu mai în graba a rënduricilor, cocostercilor si a tuturor paserilor caletóre, voiam sè dîcu a ôspetilor de băi.

Mai ântâiu voiu descrie frumosietile si placerile cari nu le afla omul aici, apoi voiu face o relaţiune si despre confortul si distracţiunile ce le oferu aceste băi.

Valcele sînt asiediate în fundul unei vâi închise de tôte părţile cu deluri pe cari ochii omului întimpina mai multu nişte araturi arse de sóre de câtu o verdétia recreatóre. Lipsesce unu prospectu placutu si deschisu, lipsesce peste totu frumuseti'a naturala a locului. De aceea prim'a impresiune care o simte unu omu venitu aici, este „dorul de casa.“

Camer'a de lectura conţine de regula numai diarie unguresi si puţine germâne cari sînt în serviciul politiceii magiare; iér publicul românu trebuie sè scria la redacţiuni că sè-i tramita efemeridele aici, căci altcum i se întempla cum paţise unu amicu al meu în Paris. Prusacii ajunsera sub zidurile Parisului si eră aprópe sè-l faca prinsoneriu, si elu bietul nu sciá înca nimicu că între Franci'a si Germani'a se declarase resboiul, ba înca aprópe se terminase.

Lipsescu în fine ori ce alte ocațiuni de distracţiune, promenádi, locuri pentru escursiune, concerte. Pardon! Unu concertu de brósce se dà în fia-care séra gratis în onórea ôspetilor.

Acum sè ve descriu placerile ce le oferu Valcele. Cuartire elegante în cari mobil'a cea mai preţioasa este tarif'a spendiurata pe dosul usiei restauraţiunii cu bucate scumpe à la Broft si gustuóse à la Constantinu Bulgarul poreclitu „Jdea“ din Bucuresci.

Pâna acum erau înfintiate aici nişte institute frumoşe de rolete, tombole, ferbelu, calabrias, naşi-

vasi, menite tôte pentru usiurarea patimasilor, si sperâmu că activitatea lor nu va lipsi nici în anul acesta.

Publicul care cercetèza de regula băile de aici se împarte în trei clase: jidani anteprenori, români cheltuitori si secui falitori. Pe jidanu îl cunosci de pe complimente. Elu ţine drumul ôspetilor când sosescu la Valcele si le ofere cuartire. Pe românu îl cunosci de pe lucsu, de pe siap'e de jockey, séu palari'a obdusa cu velu albu că si când ar sosi din Japoni'a séu Afghanistan. Secuiul se cunósce de pe însemnele naţionale: pip'a lunga si zascâul cu curelele eşite din busunaru.

Dar cá pe mine sè nu me cunósca nime, nu me subscriu.

Nu.

O adresa lui Vegezzi Ruscala.

Pétra (România) 30 iunie (12 iulie.)

Ilustrul patriotu italianu si filo-românu, dl Vegezzi Ruscala, nici în adâncele sale betrânetie nu înceta d'a sustîné caus'a româna în press'a italiana.

Sub inspiraţiunea unui nobilu sentimentu de gratitudine, cetatienii din urbea Pétra i-au adressatu următorea scrisóre:

„Ilustre cetatianu,

„Cu o via bucuria amu cetitu în „Il Cittadino“ ultimul vostru articolu. Subsemnati din crierii muntilor patriei lor, nu se potu oprí de a nu ve aduce gratitudine si recunoscintia pentru bunavointi'a si zelul neobositu, ce-l puneti în aperarea intereselor României.

„Cât va stá în Daci'a nému românescu, totu-de-una va esistá o eterna iubire între poporul italianu si descendentiicoloniilor romane, căciea consta în legatur'a individilor naţiunilor, iér nu în tratatele guvernelor ce mai în totu-de-una sînt facute cu scopuri particulare, si la cari poporul nu participa directu.

„Între italieni si români va fi o simpatia pentru vecia, căci în ânim'a fia-câruiia este scrisu, că sîntemu de acelasi sânge, nascuti din aceeaşi tulpina. Traiesca poporul italianu! G. Sion Gherei, G. C. Butiurcanu, I. Negre, I. M. Codreanu, C. Gr. Isacescu, dr. D. Cantimiru, I. Dornescu, dr. Z. Zamfirescu, C. V. Andriesiu, dr. St. Predescu, ingineru Mavrodin, Victor Dogariu, M. Halunga, I. Mancas, V. Soimaru.“

G. S. G.

Mai nou dela Academ'i'a Româna.

Bucuresci 1/13 iulie.

Academ'i'a româna, în decursul septemânei trecute termină multe si însemnate, cari facu possibile încheierea sesiunii în septemân'a ce urmèza. Voiu aminti cele principale.

Mai ântâiu de tôte regulamentul generalu pentru afacerile sale interne fu votatu pe deplinu. Unu proiectu si o desbatere mai démna abia se póte întipui. Comisiunea de cinci a fost lasatu compunerea acestui proiectu dlui Odobescu în conlucrare cu dl Babesiu, si opul mercuri în 9 iuliu fu pusu pe més'a Academiei, într'unu cuprinsu de 98 articoli; si elu, în trei siedintie de câte 3 ore, anume joi, vineri si sâmbata, se discută si adoptă — într'unu tactu si-o armonia ne mai pomenita! Se fecera 96 de articli, unul subrogându-se, iér doi contragându-se, si unu unicu modificându-se mai esenţialu; ceialalti toti, măcar că unii, pentru nóuele principii ce statoriau — greu atacati, parte unanim, parte cu majoritate fiind adoptati.

Din caus'a acestui obiectu, precum si cu privintia la cele ce atingu mai jos, îndepartarea dlui Babesiu d'aici a fost împedecata pâna astadi.

Paralel cu debaterile asupra regulamentului, se completara si fotoliile vacante în Academiã; adeva cele nou create.

Mai întâiu fu alesu — cu mare majoritate, cu 16 dintre 19 voturi, la propunerea secțiunii literarie, dl George Chitiu, fostul ministru de culte si instructiune, astadi vice-presedinte al camerei, — elu, celu ce a prezentatu consiliului de ministri si camerelor proiectul de lege pentru Academiã româna.

Apoi — la propunerea secțiunii științifice, se alesera pe rându domnii: dr. Bacaloglu, dela universitatea Bucurescena, pentru matematica; dr. Brenza, de la universitatea din Iasi, pentru botanica; dr. Poni, totu-d'acolo, pentru chimia, si dr. Felix, din Bucuresci, pentru medicina universalã si statistica medicinalã.

Memorabila este acêsta din urma alegere; de ora ce lumea ține, cã dl Felix, de origine din Boemiã, ar fi din nêmul lui Israil! Academiã, luându în consideratiune meritele acestui barbatu pentru știinta româna, multele sale scrieri întru interesul publicului român, prin alegerea sa chiar astadi în focul crizei pentru emanciparea israelitilor, a credutu a face unu actu de cea mai eclatanta desmintire a calumniilor de netolerantia respândite contra României.

Statutele Academiiei dispunu chiar si precisu, cã membri activi ai Academiiei se alegu numai dintre Români; dl dr. Felix, prin vietia si activitatea sa de 30 ani în România s'a probatu Român: ergo Academiã l'a primitu în sinul seu ca pe Român adevratu, si înca cu 16 voturi din 19.

Au mai ramas de completatu doue locuri totu în secțiunea științielor. Secțiunea credea cã — aceste fotolie sê remâna gôle pentru venitoriu; dar Academiã cu mare majoritate a decisu împlinirea lor numai de cât, totu-d'odata manifestându-se, si întimpinându buna primire dorintia, d'a fi luata consideratiune aci asupra Românilor de peste fruntarie.

Mâne si aceste alegeri se vor împlini, si șansele cele mai mari sânt pentru dl dr. P. Vasiciu din Timișoara, veteranul nostru literatu si celu mai vechiu scriitoru medicinal; apoi pentru dl Teclu, renumitul nostru chimicu din Viena.

Despre celu d'ântâiu mai la tôte alegerile din anii trecuti s'a facutu vorba, dar erã temere, cã pentru betrânetie nu va putê sê se înfașieze la sesiune, pe când astadi, atât pentru densusul cât si pentru dl Teclu, dl academicu Babesiu, face marturia si propaganda, cã sânt modelu de activitate si acuratetia.

În fine, totu paralel cu amintitele interesante obiecte s'a regulatu si afacerile finanțiale si s'a constatat situatiunea averii Academiiei. În acêsta privintia ajunge sê vi spunu, cã totalul averii în bani, care totalu anu la 16 aug. erã de 362 mii lei, acum pentru diu'a de 23 maiu s'a aflatu cu 387 mii, va sê dica în crescâmentu de 15 mii. Dar — d'aci încolia spesele Academiiei au sê crêsca fôrte tare si — mijlôcele abia i vor ajunge!

B.

Alegerile Academiiei Române. *)

Bucuresci 3/15 iulie.

În ședinția dela 27 iunie (9 iuliu) se alese membru al Academiiei dl George Chitiu, iera membru onorariu dl C. Bozianu.

În ședinția dela 29 iunie (11 iuliu) se alese membru al Academiiei dl Emanuilu Bacaloglu profesoru la facultatea de știintie din Bucuresci.

*) Dela al treile corespundinte al nostru.

Red.

În ședinția dela 30 iunie (12 iuliu) se alesera membri ai Academiiei Dd. dr. Demetriu Brandia profesoru la facultatea de știintie din Bucuresci, Petru Poni, profesoru de chimia la facultatea de știintie din Iasi, Dr. Iacobu Felix care de 20 de ani lucra si scrie mereu asupra igieniei publice si a statisticii igienice, etc. Observu aci, cã dl Felix este de origine evreu, dar înca parintele dsale se creștinase, iera dsa e cetățianu român (împământenitu) si Academiã româna prin alegerea dlui Felix a doveditu, cã scie sê aprecieze meritele si servițiile aduse națiunii române de câtra unu învetiatu, fara a se preocupã de originea cui-va si cã l'ar fi alesu pe dl Felix chiar si deca ar fi fost de religiunea mosaica.

Totu în acêsta ședinția se alese membru onorariu dl Grigoriu Gradisteanu.

Cu ocașunea votării statului de presentia dl G. Chitiu declarã, cã renuncia pentru totu-de-una la diurnele dsale, cerându cã acele sê remâna în cass'a Academiiei pentru a constitui cu sum'a ce va mai depune, unu fondu cu destinațiune pentru premie dupa cum va aretã dsa. Declarațiunea dlui Chitiu fu primita cu viua multiamire.

În ședinția dela 2/14 iuliu se alesera în comisiunea cea mare pentru decernerea premiilor, înca 2 membri: G. Chitiu si A. Romanu, adeva cu totul 9 membri, luându-se din tôte secțiunile proporționatu.

Apoi se alese delegațiunea si se constituiua secțiunile, etc.

A nume dl I. Ghica fu realesu presedinte al Academiiei, iera ca membri ai delegațiunii cu titlu de asesori sêu vice-presedinti urmatorii 3 membri: Dd. P. S. Aurelianu, G. Sionu, Dem. Sturdza.

De secretariu generalu (pe șapte ani) fu alesu dl Al. Odobescu.

Secțiunea literaria alese presedinte al seu pe dl Vas. Alesandri, de vice-pres. pe dl A. Laurianu, de secretariu (pe 7 ani) pe dl P. B. Hașdeu.

Secțiunea științielor alese de presedinte al seu pe dl Nic. Cretiulescu, de vice-pres. pe dl Bacaloglu si de secretariu (pe 7 ani) pe dl Gr. Stefanescu.

Secțiunea istorica nu s'a constituitu înca.

Totu în acêsta ședinția, la propunerea secțiunii științielor, (cãci dupa nòuele statute membrii Academiiei se alegu la propunerea secțiunilor respective,) se alesera de membri ai Academiiei doi învetiati transcarpatini, Dd. Nic. Teclu profesoru de chimia la școl'a comerciala din Viena Austriei si cunoscutul veteranu Paul Vasiciu.

În ședinția dela 3/15 iuliu se alese membru corespundinte dl Iosifu Vulcanu, redactoru „Familiei“.

Mai de parte totu de membru corespundinte fu alesu dl Haretu, unu june profesoru dela facultatea științielor din Bucuresci, care facuse la Paris cu mare succesu doctoratul în matematica si dela care se aștepta fecunda activitate științificã.

În fine se alese cu unanimitate de membru onorariu marele romanistu, învetiatul Mommsen, prin a cãru alegere Academiã româna s'a onoratu pe sine ênsasi.

Estu-modu numerul membrilor Academiiei române, ficsatu la XXXVI este completu si de astadi înainte alegerile se vor face numai cã înlocuiri dupa încetarea din vietia a cutarui membru.

Erã vorb'a cã alegerea de 4 membri sê se amêne pentru sesiunea generala din lun'a lui marte, înse majoritatca membrilor, luându în consideratiune nòuele statute prin care se ficsase numerul membrilor si împărțirea lor egala în secțiuni, si vedându de alta parte

agitațiunea spiritelor ce se nasce la tóte ocasiunile când se suleva aceste cestiuni personale, se decise că s'è se termine cu alegerea spre a se pune capetu agitațiunii electorale si spre a se îndeplini si previsiunile statutelor.

Tóte aceste le veti ceti mai pe largu din proce-sele verbale ale sîdintiilor respective, în cari s'a tratatu si decisu asupra mai multor cestiuni, cari nu le-am pututu cuprinde în acestu îngustu cadru al scrisorii mele.

C. C.

Încheierea sesiunii Academiei.

Bucuresci 4/16 iulie.

Sîdinti'a de închiare se va ține joi sub presi-diul A. S. R. Domnul Românilor Carol I, cá presî-dinte onorariu si augustul protectoru al Academiei.

Sîdinti'a, de si este solemnă, nu este înse publica, ci mai multu în familia, cá sîdinti'a ordinaria.

Di secretaru generalu va face darea de sêma asu-pra lucrării Academiei în acêsta sesiune straordinaria, se va ceti bugetul pe 8 luni (pâna la sesiunea generala ordinara din martie 1880.)

Di Baritiu va ceti o disertatiune.

Di Odobescu va ceti descrierea escursiunii la Curtea-de-Argesiu. Lucrarea dlui Odobescu, negreșit va fi interesanta, cá tóte câte iesu din desterul condeiu al acestui învetiatu si care tot'odata cunoșce mai bine memorabilul monumentu dela Curtea-de-Argesiu.

Di Vas. Alesandri va declamá legend'a sa despre Maiestrul Manole.

Di Hașdeu anuciase mai dinainte, cá va disere asupra Romanilor din Ragusa Dalmației si Mesericiul Moraviei, dar a renunțiatu din cauza cá nu avuse timpu a-si face disertatiunea în scrisu.

Póte fi cá pentru fisarea definitiva a bugetului se va ține înca o sîdinti'a vineri. Sâmbeta apoi mem-brii se vor departá. Pâna acum au plecatu Dd. Urechia la congresul Latinilor, avêndu a se mai abate si pe la Romanii din Istri'a, pe cari alta-data i cercetase cam în trécatu, si Babeșiu care plecá dumineca deminêtia.

C. C.

Aleco pasia.

Între marile schimbări produse de resboiul orien-talu, este si crearea Rumeliei orientale, care numai de nume s'a mai lasatu sub suveranitatea portii, dar în realitate e în stadiul procedurii d'a deveni cu totul in-dependenta.

Rumelia orientala, smulsa de sub domnirea des-potica turcésca, s'a pusu sub guvernarea unui crestinu. Acesta e Aleco pasia, si portretul lui se afla pe pagin'a prima a foii nóstre.

Aleco pasia de origine e grecu, numele lui fami-liaru este Vogorides, dintre cari unul a fost caimacan si în Moldova, si se trage din insul'a Samos.

Elu a servitu mai de multu la Constantinopol, apoi fu tramisu cá ambasadoru la Viena, de unde înse demisioná si se mutá la Paris. Sultanul îl chiamá de acolo acasa, si — probabilmente la svatul țiarului — i oferí postul de guvernatoru în Rumelia orientala.

Acolo el are o pozițiune destul de grea, precum s'a aretatu îndata la întrarea sa cu cestiunea „fesului“.

I. H.

Literatura si arti.

Di Iosif St. Siulntiu de Carpenisiu a scosu de sub tipariu la Sibiu partea a dóu'a din memoriul seu, care este o continuare a brosiurei „Lacrima ferbinte“.

Tonul subiecticu, iubirea de fii, de soția, stim'a pentru parinti, stramosi si familia, care ne întimpina pe aceste pagine, face o impresiune placuta. Dar abstra-gêndu dela acêsta vibrare a unei animi nobile si sim-țitóre, brosiur'a ne mai împartășesce mai multe frag-mente si episoade din revoluțiunea din 1848—9, scene petrecute mai ales pe la Abrudu si Câmpeni, descise cu multa vivacitate. O parte pré interesanta o opului este descrierea fórtè viua a pasiunii vênatoresci a Românilor munteni. De vom dispune de spaciu, vom face o placere cetitorilor nostrii reproducêndu câteva episoade.

Carte noua. „Codicele comunale“, cuprindêndu 100 legiuri aflate în vigóre si privitóre la administra-țiunea comunelor urbane si rurale din Români'a, adu-nate si anotate de Petrescu si Paltineanu, Bucuresci.

Diure noue. Si în Dobrogea a începutu s'è apa-rra unu diuarianu românescu; acest'a va eși la Tulcea si se va numi „Steu'a Dobrogei“. — La Bucuresci a apa-rutu unu nou diuaru, intitulatu „Fraternitatea.“

Societati si institute.

Societat'a pentru fondu de teatru român. Comitetul a ținutu la 12 iulie sîdinti'a, despre care — din lips'a spaciului — sîntemu siliti a amâná raportul pentru alta-data. Acuma observâmu numai atâta, cá — conform decisiunii adunării generale din Alba-Iulia — s'a dispusu urmarirea pe calea legii a restanțierilor, cari s'au si predatu avocatului.

✓ **Adunarea generala a Asociatiunii transilvane,** pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român, avêndu a se ține în anul curg. la 3 si 4 aug. st. n. în Sighisioara, rogâmu pe toti, cari voiescu a participá la acea adunare, s'è binevoiesca a ne încunoscintia despre acêsta. la adres'a subscribului, celu multu pâna la 25 iuliu, cá s'è ne putemu îngriji de cu bunu timpu de în-cartirare. Sighisioara 14 iuliu 1879. Augustu Horsia, direct. desp. XXI.

Ce e nou ?

Di ministru de culte este fórtè generos. De si statul ȓice, cá nu e îndatoratu s'è ajutore nici o confe-siune, totusi cetimu cá dsa a asignatu 700 fl., pentru cá cărțile rituale ale confesiunii gr. c. s'è póta eși si în limb'a magiara. Cestiunea asta privesce pe rutenii din Sabolciu, unde în unele locuri si pân'acuma se facea liturg'ia unguresce; asiá de es. la Dorogh, se cânta : „Az ajtókát, az ajtókát . . .“ (Usile, usile! . . .)

Sesonul băilor e câtu se póte de favorabilu. Amu si primitu mai multe raporturi, ceremu înse scu-se onorab. nostrii corespundinti, cá nu le putemu publi-cá tóte de odata. Nu e vin'a nóstra, cá spaciul nos-tru e atâtu de îngustu.

Represintanti'a fundatiunii lni Gozdu publi-ca concursu pentru trei stipendie de câte 3—400 fl., eventualmente de 2—100 fl. Concurrentii au de a-si îndreptá cererile pâna la 10 augustu a. c. cátra cancelari'a fundatiunii în Budapesta strad'a regésca nr. 13.

✓ **Di Nicolae Densusianu** continua scrutarile sale în archiv'a comitatului Biharia, unde, precum auđimu, a si descoperitu unele documinte interesante.

✓ **În Români'a** cestiunea emancipării evreilor a a-gitatu fórtè spiritele. Guvernul neputêndu s'è primésca propunerea facuta de majoritate, a declarat, cá-si va dá dimisiunea.

Esperții straini, veniti a studia cursul si regu-larea riului Tisa si-au finitu inspectiunea. Pretotu-îndene au fost primiti cu bancheturi si ovațiuni mari. S'a toastatu multu. Altu resultatu înca nu se scie.

Regin'a Victoria a trimisu ex-împeratesei Eugenia o pr'e frumo'sa cadra pentru celu mai nou portretu al principelui repausatu. Cadr'a înfaşis'eza nişte viorele facute din ametistu. Pe partea deasupra a cadrui, la mijlocu, unu vulturu ţine unu tricoloru franceşu, pe care cu litere de auru se afla urmat'orea inscripţiune în limb'a englesă : „Nu a muritu, numai ne-a întrecutu!“

Madame Grévy, soĝ'ia presiedintelui republicei franceşe, despre care pân'acuma nu s'a pr'e scrisu în ĝiuare, deodata a atrasu atenţiunea ĝiuaristicii. În septemân'a trecuta s'a ţinutu la Paris o stralucita revista militara. Dn'a Grévy a pretinsu, că la aceea d'ens'a s'e s'ieda lângă barbatul seu. Acela i-a respunsu, că nu se p'ôte, căci atunci si soĝ'iele ambasadorilor trebuie s'e se invite, dar atâta locu nu este. Insedar. Dn'a Grévy a insistatu si presiedintele republicei franceşe fu silitu a recuno'sce, că cineva e mai mare decâtu elu. La revista dn'a Grévy s'iedu lângă barbatul seu.

Regina crutiator'e. Se scrie, că regin'a Victoria a facutu o econom'ia de patru mil'ione pundi sterlinge dela m'ortea barbatului seu. Ac'esta suma de bani e as'iediată parte în console, parte în rente franceşe s'eu în acĝii de cai ferate engles'e.

Sultanul din Zanzibar vine s'e caletor'esca în Europa. D'ensul a trimisu o epistola societăţii geologice din Marseille, în care scrie, că va plec'a în primav'era viitor'e. Va debarc'a la Marseille, de unde va merge la Paris, si apoi va face unu ocolu în tota Europa.

Reforma în armata. Firesce, numai în îmbracaminte. De ora-ce în espediţiunea din Bosni'a s'a constatu, că modul de purtare de pân'acuma al paliului soldatilor e for'te desavantajosu, s'a decisu că de acuma înainte acela s'e nu se încovoiesca, ci s'e se împature în forma de plaid si s'e se as'iedie dinapoi sub vitielu. Astfel ostasiul nu va fi împedecatu în mişcarea sa.

Nu ve însurati contra ânimei! Aceste cuvinte le repetă des nefericitul conte Ioan Forgách când ajungea în societate de tineri. Parintele seu a fost renumitul si bogatul magnatu contele Antoniu Forgách; înse fiindu elu unu mare risipitoru si-a prepaditu tota averea. Atunc'e apoi s'a însoratu, luându de soĝia pe o betrâna bogată; dar fiindu că nu o iubiă, elu îsi caută desfetare în alte amoruri. În fine elu prepadit ierasi tota averea sa, si de cur'endu muri că sarantocu.

Sciri scurte. Unu tineru farmacistu român'u, dl A. Radulescu, licenĝiatu în farmacia la Bucureşci, a deschisu la Costantia (Kiustenge) în Dobrogea o farmacia avuta în tôte cele trebuit'ore. — **Diuarul „Români'a Libera“**, este eschisu nu numai de pe teritorul austriacu, ci si de pe al cor'onei Ungariei. Dar numitul ĝiuaru a imitatu esemplul „Românului“ : pe esemplearele cari vinu dinc'oce de Carpati, pune altu titlu, si acuma îl primimu sub titlul „Inainte“. — **Cu birj'a din Viena la Budapesta** a caletoritu în septemân'a trecuta br. Rochespine; d'ensul a voitu s'e continue caletori'a sa totu asiă pâna la Seghedin, înse amicii lui i-au ĝisu, că drumul pân'acolo e nepracticabilu, deci a trimisu acasa birj'a; plat'a acestuia a fost 144 fl. — **Unu pastoru din Oros**, Ludovic Kőrösi, a omor'itu nôptea în întunericu pe unu ortacu al seu, voindu s'e om'ore pe altu carele i'eră duşmanu; numai demin'eti'a a observatu gresiel'a. — **Regimentele Coronini**

si **Kussevich**, dupa ce petrecura o luna de ĝile la manevre la Pilis-Csaba, se rentor'sera la Budapesta.

Suvenirea mortilor.

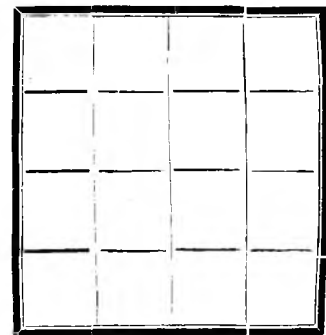
Înmorm'entarea mitropolitului Bucovinei, Teoctistu Blaseviĝiu, mortu la 9 iulie, precum ni se împartesiesce din Cernauti, s'a facutu cu urmat'orea ceremon'ia : Remaşitiile pam'entene ale adormitului, as'iediate în sal'a de represintare a resiedintiei arĝiepiscopesci, se stramutara cu procesiune biseric'esca la biseric'a catedrala, la 11 iulie la 3 ore dupa mi'ediadi, unde s'era la 7 încep' priveĝhiarea de nôpte. La 12 iulie la 8 si 1/2 ore demin'eti'a se încep' liturĝh'a s'erbator'esca, i'er la 10 ore r'enduiel'a înmorm'entării, si dupa ac'esta remaşitiile pam'entene ale repausatului mitropolitu se dusera la cintirumul comunalu si se as'iediară în cript'a menita pentru înmorm'entarea arĝiereilor.

Nicolae Fl. Orghidanu, comerciantu în Braşov, unu barbatu stimatu de toti, a încetatu din viaĝia la 12 iulie st. n. în etate de 87 ani. Îl gelescu fii si ficele : Maria ved. A. Georgiu, Carolina mar. V. Stefanu, Elena mar. G. Georgiu, Vasilie, Alesandru, Zinca mar. N. Miheltianu, Eufrosina mar. St. Blebea, veduvul ginere I. Tipeiu, nepoti, nepôte, stranepoti si stranepôte.

Ghicitura.

— De R. A. —

Literile urmat'ore : 3 A, 2 I, 3 M, 2 O, 1 P, 1 R, 2 S, 2 U, s'e se scrie în cuadratul de jos asiă, că s'e se formeze patru cuvinte, cari cetite din sus în jos, si din stâng'a spre drept'a, s'e fia totu acele, si anume : 1. unu orasiu în Italia ; 2. o forteretia în Dalmatia ; 3. mortii egiptienilor vechi ; 4. o parte a lunei.

Terminul de deslegare e 31 iuliu. Că totu-deuna, si de asta-data se va sort'i o carte.

Deslegarea ghiciturei triumphiulare din nr. 45 : „Elisa.“

Bine au deslegat' o d'omnele si domnişiorele : Sidonia Tamaşdanu, Ioana Veresiu n. Ioodi, Sofia Cernic'u, Eugenia Munteanu, Cleopatra Moldovanu, Lucretia Popescu, Letitia Popu, Elena Zacharia n. Daminescu, Georgina si Matilda Popa, Eufrosina Cristianu, Zoe Dimbu, Maria Micsiunescu, Maria Barbu, Anastasia Borca, Emilia Onciu n. Ciavoşchi, Matilda Popescu, Nina Popovic'u, Amalia Moldovanu, Aurelia Apostolescu, Zamfira Valeanu, Anastasia Brasioveanu, Elena Ardeleanu, si domni Averchie Macovei, George Corneanu, Demetriu Baicanu, si Isidor Tr. Popu.

Premiul p'a câştigatu dn'a Elena Zacharia n. Daminescu în Lugosiu.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**